

(3) Na umělé jedlé tuky, uvedené v § 1, odst. 1, č. 3 zák. č. 180/1936 Sb. z. a n., které dodatečné daní nepodléhají, nevztahuje se povinnost uvedená v odstavcích 1 a 2.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Tučný v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Ing. Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.

253.

Zákon ze dne 21. prosince 1937

o opatřeních proti zastavování provozování továrních závodů, proti hromadnému propuštění zaměstnanců a o úpravě některých výpovědních lhůt při pracovních (služebních) poměrech zaměstnanců v těchto závodech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zaměstnavatel, který zamýšlí zastavit provozování svého továrního závodu na dobu delší 14 dnů nebo hromadně propustiti své zaměstnance, jest povinen oznámiti to příslušným úřadům způsobem uvedeným v § 2. Zaměstnavatel má povinnost uvést, a to nejen v oznámení, nýbrž i v celém řízení, skutkové okolnosti způsobem pravdě odpovídajícím a nic z nich nezamlčeti.

(2) Závodem ve smyslu tohoto zákona rozumí se každá hospodářská jednotka, která se liší správou nebo účtováním od správy nebo účtování jiných hospodářských jednotek těchto podnikatele.

(3) Za hromadné jest považovati propuštění (výpověď) zaměstnanců, které během čtyř neděl v továrních závodech zaměstnávajících až 700 zaměstnanců postihuje alespoň 15%, nejméně však 10 zaměstnanců a v továrních závodech s více než 700 zaměstnanci alespoň 10% zaměstnanců.

§ 2.

(1) Zamýšlí-li zaměstnavatel hromadně propustiti své zaměstnance v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 3, jest povinen hlásiti to 14 dní předem písemně okresnímu úřadu a živnostenskému inspektorátu a uvést důvody tohoto opatření. Okresní úřad svolá neprodleně zaměstnavatele a závodní výbor (důvěrníky), přizve příslušný živnostenský inspektorát a vyzve k účasti zástupce smluvních organizací zaměstnavatelských a zaměstnaneckých. Nejdříve pokusí se dosáhnouti dohody, zda by nebylo možné v práci pokračovati v neztenčeném rozsahu anebo při zmenšeném rozsahu práce střídáním podle ujednání a pod. Nedojde-li k dohodě, rozhodne nejdéle do 14 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení, a to s konečnou platností; rozhodne-li, že hromadné propuštění není odůvodněno, nesmí zaměstnavatel provésti zamýšlené hromadné propuštění. Nedojde-li rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení, jest to považovati za souhlas s opatřením zaměstnavatele. Při posuzování důvodů hromadného propuštění zaměstnanců nutno bráti zřetel k tomu, aby zaměstnavatel nebyl zatížen přes míru předepsané péče řádného obchodníka.

(2) Zamýšlí-li zaměstnavatel zastavití tovární závod na dobu delší 14 dnů, ne však více než na 3 měsíce, platí ustanovení odstavce 1 s tím rozdílem, že se okresní úřad omezí na pokus o dohodu.

(3) Zamýšlí-li zaměstnavatel svůj tovární závod zastavití na dobu delší 3 měsíců, jest to povinen 14 dnů předem písemně oznámiti ministerstvu sociální péče a současně ministerstvu, do jehož působnosti náleží tovární závod, který má býti zastaven, a pokud jde o závody související se zemědělskou a lesní výrobou, též ministerstvu zemědělství, a uvést důvody zamýšleného opatření. Ministerstva vyšetří příčiny, pro které závod má býti zastaven, načež ministerstvo, do jehož působnosti náleží tovární závod, rozhodne v dohodě s ostatními, že je zamýšlené zastavení závodu odůvodněno, nebo že je nutno v provozu pokračovati. Nedojde-li rozhodnutí ve lhůtě šesti týdnů ode dne, kdy došlo oznámení ministerstvům, považuje se to za souhlas se zamýšleným opatřením zaměstnavatelovým. Nedojdou-li oznámení ministerstvům současně, běží lhůta ode dne nejpozději došlého oznámení.

(4) Důkazní břemeno o tvrzeních zaměstnavatelových stíhá zaměstnavatele.

§ 3.

Pokud nedojde k rozhodnutí podle § 2, odst. 1, a nejdéle, dokud neprojde lhůta tam stanovená pro rozhodnutí úřadu, nesmí zaměstnavatel propustiti zaměstnance v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 3. Dokud nedojde k dohodě podle § 2, odst. 2 nebo dokud nedojde k rozhodnutí podle § 2, odst. 3, nesmí zaměstnavatel zastaviti provoz továrního závodu, ledaže by zaměstnancům platil plnou mzdu (plat), a to, pokud jim nepřísluší mzda (plat) za dobu delší, v případě § 2, odst. 2 po dobu 14 dnů, v případě § 2, odst. 3 až do rozhodnutí, nejdéle však po 3 týdny. Lhůty tyto jest počítati ode dne, kdy oznámení došlo příslušnému úřadu.

§ 4.

(1) Stihla-li tovární závod živelní událost nebo nehoda (vis maior), která měla za následek zastavení pravidelného provozování závodu na dobu delší 14 dnů nebo hromadné propuštění zaměstnanců v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 3, jest zaměstnavatel povinen učiniti o tom oznámení podle obdoby § 2 do 14 dnů po události nebo nehodě. Úřady pak zavedou řízení podle § 2.

(2) Rozhodnou-li úřady, že opatření zaměstnavatelovo nebylo plně odůvodněné (§ 2, odst. 1 a 3), a zjistí-li, že jsou dány předpoklady k tomu, aby zaměstnavatel v případě § 2, odst. 1 přiměřeně doplnil počet zaměstnanců nebo aby v případě § 2, odst. 3 pokračoval zcela nebo z části v provozu závodu, nařídí přiměřené doplnění počtu zaměstnanců nebo pokračování v provozu v určitém rozsahu.

§ 5.

(1) Učiní-li zaměstnavatel opatření druhu označeného v § 1, aniž při tom splnil oznamovací povinnost podle předcházejících ustanovení, zahájí úřady řízení podle § 2 z moci úřední, při čemž lhůty uvedené v § 2, odst. 1 až 3 se počítají ode dne, kdy úřad vyrozuměl zaměstnavatele o zahájení řízení.

(2) Ministerstvo, do jehož působnosti náleží tovární závod, může v dohodě s ministerstvem sociální péče naříditi úřadu, aby prozkoumal v továrních závodech, kde průběhem kalendářního roku klesl počet zaměstnaneckva o 40%, odůvodněnost takového dalšího propouštění zaměstnanců, které během čtyř týdnů přesahuje 6% zaměstnaneckva.

(3) Rozhodnou-li úřady proti opatřením zaměstnavatelovým (odstavec 2 nebo § 2, odst. 1 a 3) nebo nedojde-li k dohodě podle

§ 2, odst. 2, jest zaměstnavatel, nehledíc k povinnosti vyplývající z rozhodnutí podle § 2, povinen zaměstnancům, jejichž pracovní poměr se v důsledku oněch opatření skončil, zaplatiti plnou mzdu (plat), a to při hromadném propuštění (odstavec 2 nebo § 1, odst. 3) za 14 dnů a při zastavení provozu továrního závodu za 3 týdny, ne však za dobu delší, než po kterou byl provoz zastaven.

§ 6.

Zavede-li se řízení podle předchozích ustanovení, staví se lhůty podle § 25 zákona o závodních výborech ze dne 12. srpna 1921, č. 320 Sb. z. a n. Pokud lhůty již prošly, nemají účinků ve zmíněném paragrafu vytčených, nýbrž počnou znovu běžeti dnem rozhodnutí (§ 2, odst. 1 a 3 a § 5, odst. 2), případně uplynutím lhůty stanovené pro úřední rozhodnutí. Rozhodne-li úřad, že hromadné propuštění zaměstnanců je nepřipustné nebo že se má pokračovati v provozování závodu, nabývá původní závodní výbor opět své pravomoci.

§ 7.

(1) Výpovědní lhůta při trvalém zastavení továrního závodu počne běžeti dnem vydání rozhodnutí a nebylo-li o věci rozhodnuto, prvním dnem po třech nedělích, počítajíc ode dne, kdy došlo oznámení ministerstvům (§ 2, odst. 3). Výpovědní lhůta činí u dělníků, zaměstnaných v podniku do 5 let, dva týdny a za každých dalších 5 let pracovního poměru jeden další týden, nejvýše však 6 týdnů, u zaměstnanců ve vyšších službách, zaměstnaných v podniku do 15 let, dva měsíce, od 15 do 20 let tři měsíce a přes 20 let pět měsíců, a to vždy ke konci měsíce.

(2) Ustanovení odstavce 1, druhé věty platí obdobně pro zaměstnance, vypověděné v údobí tří měsíců přede dnem trvalého zastavení továrního závodu.

(3) Ustanovení a ujednání, která určují pro výpověď pracovního (služebního) poměru lhůty delší, než jak jest v předešlých odstavcích uvedeno, zůstávají nedotčena.

(4) Ustanovení předešlých odstavců vztahují se též na zaměstnance továrního závodu, v němž zaměstnavatel učinil opatření uvedené v odstavci 1, aniž učinil o tom předeepsané oznámení.

§ 8.

(1) Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na přechodné zaměstnání zaměstnanců, jestliže podnikatel při přijetí zaměstnance

jemu sdělí a okresnímu úřadu oznámí, že jej přijímá přechodně na dobu nejdéle čtyř týdnů. Výjimka tato však neplatí, opětoval-li zaměstnavatel takový postup u téhož zaměstnance již po třikrát v roce.

(2) Jedná-li se o výrobu nově vznikající nebo o výrobu, jež po zastavení alespoň 15měsíčním má býti znovu zahájena, může na žádost zaměstnavatele ministerstvo, do jehož působnosti náleží tovární závod, prohlásiti v dohodě s ministerstvem sociální péče, že se na takový závod nevztahují ustanovení tohoto zákona. Nedojde-li rozhodnutí do šesti týdnů ode dne podání žádosti, považuje se to za vyhovění žádosti zaměstnavatelově. Žádost je podati jak příslušnému ministerstvu, tak i ministerstvu sociální péče.

§ 9.

Na závody, které pravidelně v určitých ročních obdobích pracují v rozšířené míře (závody sezonní) nebo pravidelně jsou v provozu toliko v určitém ročním období (závody kampanové), nevztahují se předpisy tohoto zákona, jde-li o opatření zaměstnavatele ve smyslu § 1, pokud vyplývají z povahy těchto závodů. Zamýšlí-li však zaměstnavatel zastaviti provoz takového závodu trvale, platí obdobně ustanovení § 2, odst. 3 a 4 a paragrafů následujících.

§ 10.

V případech obnovy řízení, zahájené za doby účinnosti tohoto zákona, bude-li předchozí rozhodnutí (§ 2) prohlášeno za neplatné, jest zaměstnavatel, který předstíral okolnosti nepravdivé nebo úmyslně zamlčel okolnosti pro rozhodnutí úřadů směrodatné, povinen zaplatiti zaměstnancům, kteří byli v důsledku opatření zaměstnavatele propuštěni, mzdu (plat) za 2 týdny.

§ 11.

Práva zaměstnanců podle tohoto zákona nemohou býti smlouvou zkrácena ani zrušena.

§ 12.

(1) Jednání nebo opominutí proti ustanovením tohoto zákona trestá okresní úřad pokutou do 50.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců, při nedobytnosti pokuty vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Tyto tresty mohou býti uloženy též současně, nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než 6 měsíců.

(2) Je-li zaměstnavatelem společnost, společenstvo (družstvo), spolek nebo jiný soubor

osob, jest uložiti trest orgánu, jenž jest podle právních předpisů povolán je v tom směru zastupovati. Skládá-li se z několika fyzických osob, jsou odpovědny za zachování předpisů všechny fyzické osoby, z nichž orgán se skládá, leč by dokázaly, že nepřivodily trestní zavinění. Dopustila-li se činu osoba, která samostatně vede věci zaměstnavatelovy, nebo vlastník, stíhá trestní odpovědnost tyto osoby.

§ 13.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938 a pozbývá jí dnem 31. března 1939; provedou jej ministři sociální péče, průmyslu, obchodu a živností, veřejných prací, zemědělství, vnitra a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Ing. Nečas v. r.

Dr. Zadina v. r.,

Mlčoch v. r.

též za ministra Dr. Černého.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Dérer v. r.

254.

Vyhláška ministra železnic

ze dne 22. prosince 1937

o proměně dráhy pro neveřejnou přepravu Kounice—Ivančice—Oslavany na dráhu pro omezenou přepravu veřejnou.

Podle § 184, odst. 1, věty třetí zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb. z. a n., o drahách (železniční zákon), vyhláší toto:

(1) Rozhodnutím ze dne 18. prosince 1937 svolilo ministerstvo železnic jako železniční správní úřad v dohodě s ministerstvem národní obrany podle § 184 zák. č. 86/1937 Sb. z. a n., aby dráha pro přepravu neveřejnou Kounice—Ivančice—Oslavany byla od 1. ledna 1938 provozována jako dráha pro omezenou přepravu veřejnou.

(2) Toto povolení se vztahuje na přepravu osob bydlících v Dolních Kounicích, Ivančicích a Oslavanech, jakož i na přepravu jejich zavazadel a psů. Na uvedené dráze budou otevřeny zastávky Oslavany, Ivančice a Ivančice-město. Tarifní sazby budou vyhlášeny zvláště.

Bechyně v. r.